

Bluhme: Det nærværende Forslag fremkommer som et Forslag om at hjælpe paa Agerbruget. Jeg kan ikke nægte, at min Opfattelse af dette Lovforslag væsentlig falder sammen med de Tanker, der bleve fremsatte af den første ærede Taler i Dag, og jeg har ikke kunnet blive overbevist af de af den høitærede Finansminister fremsatte Modbemærkninger; men jeg skal indrømme, at det er for Diebliffet i Landbrugets nuværende Tilstand et Ulyksaligt, at et saadant Lovforslag fremkommer fra Ministeriets Side, thi derved anerkjendes, hvad vore Landmænd i saa lange Tider have paastaet, at Jordbruget er tilfidefat her i Landet, at det trænger til Assistance fra Statens Side, og denne Anerkjendelse er nu kommet fra Ministeriets Side, saa at i Fremtiden burde man maaste vente, at i alt Fald ikke den Betskyldning skal blive fastet ud mod Oppositionen, at dens Standpunkt er betinget væsentlig af Interesse for Jordbruget, idet det vistnok maa anerkjendes, at trods det, at Størstedelen af dette Things Medlemmer ere udgaaede som Repræsentanter for Landbostanden, er der til Dato ikke gjort for Landbruget, hvad der burde gjøres. Men naar Ministeriet mener at kunne hjælpe Agerbruget ved Toldafgifter som den, her er foreslaaet, tror jeg rigtigt nok, at den Betydning, en sliq Lov vil faae, vil være forsvindende, thi Grunden til Jordbrugets Tilstand er ikke, som den høitærede Conseilspræsident sagde forleden Dag, væsentlig de lave Priser, vi i Diebliffet have. Nei, hvis det kun var de lave Priser, tror jeg, Jordbruget vilde kunne forstaa at indrette sig efter dem og ride Stormen af. Staden ligger langt dybere. Jordbruget var mislig stillet allerede i Forveien, inden de lave Priser kom, og den Tilstand, hvori Jordbruget for Diebliffet befinder sig, er nærmest fremgaaet af Alt, hvad man i den sidste Menneſkealder har undladt at gjøre for Jordbruget. Enig skal jeg være med den høitærede Minister i, at det er vanskeligt ved Løttelse af Produktionsomkostningerne at skaffe Jordbrugerne Støtte i Diebliffet. Smidlertid antager jeg, at det dog vil være Spørgsmaal blandt andre, der ville komme frem, naar en Gang Lovgivningsvirksomheden kan gjenoptages. Forinden jeg nærmere udtaler mig om Lovforslaget, skal jeg dog tillade mig at udtale, at det synes mig ret eiendommeligt, at den Virksomhed her i Landet, hvorpaa saa at sige hele Landets Statteevne beror, skulde kunne hjælpes frem paa denne Maade, thi endnu i høiere Grad, end der blev fremhævet af den første ærede Taler, paastaar jeg, at al Statteevne heror paa Jordbruget, al Eksistens her i Landet beror

til Syvende og Sidst paa Jordbruget, idet vore naturlige Forhold ikke give os Andet til Udførsel eller til Erhvervelse af andre Landes Frembringelse end netop Jordbrugets Frembringelser. Ganske vist giver Fiskeriet Lidt og enkelte andre naturlige Forhold Lidt, men det forsvinder Altſammen lige overfor Jordbruget; gjennem Jordbrugets Frembringelse faae vi den Kapital, hoormed vi lønne og fremme al anden Virksomhed her i Landet. Altſaa mener jeg, at i Virkeligheden beror Statteevnen paa Jordbrugets Tilstand; men hvorledes Jordbruget skal blive hjulpen derved, at man gjennemfører et Lovforslag, hvorved Statskassen faar en forøget Indtægt af 1 Million Kr., synes mig at indeholde en indre Modsigelse. Derimod kan jeg godt forstaa det Forslag, som er fremkommet med Hensyn til Sukker; Tolden paa det forædlede Produkt eksisterer i Forveien; jeg kan ikke indse Andet, end at det maa være til Nytte for det paagjældende Jordbrug og til væsentlig Støtte for den Egn, hvor denne Produktion foregaar, at denne Afgifts Nedlættelse fremkommer, og for Konsumenternes Vedkommende er det muligt, at Produktet kan blive billigere ved Loven. Smidlertid skal jeg ikke undlade at bemærke, at denne Støtte i væsentlig Grad vil komme de heldigere stillede Egne til Gode, nemlig de Egne, hvor Klima, Jordbundsforhold og Kommunikationmidler i Forveien stille Jordbruget heldigt; men det er selvfølgelig, at man ikke af Hensyn til de andre daarligere stillede Egne skal undlade at gjøre det, idet et tilsyneladende ensidigt Hensyn til Jordbruget derved ogsaa indirekte vil gaae de andre Egne. Da dette Forslag ikke fremkommer fra den ærede Finansministers Side af fiktale Grunde, saa har han ment det rigtigt at give Kompensation for den høiere Indtægt, som han mener at kunne paaregne af Byg og Mais for Statskassen, og han har da ment at kunne give Anvisning paa Ophævelse af Kulltolden. Hvorvel jeg for mit Vedkommende ganske vist kan finde det heftigstmaessigt at ophæve Tolden paa Kul, er det dog noget eiendommeligt i et Lovforslag, som tilsigter at hjælpe Jordbruget, da at give Kompensation ved at affaſte Tolden paa Kul; thi ganske vist vilde de Fabriksvirksomheder, som blive noget betyngede ved Skatten paa Mais og Byg, ganske vist søle nogen Løttelse i Kulltolden; men det maa erindres, at overalt, ved hvilkensomhelst Fabriksvirksomhed, spiller Kulforbruget efterhaanden en mindre og mindre Rolle, og særlig vil Toldlættelsen være forsvindende lige overfor de store Værdier, der frembringes; derimod vil det være ubetinget en Løttelse for Skibsarten, og for mig staar det saa-